

ODER

V zagonetnem labirintu osamljenosti in bolečine

Kot prvo premiero sezone bodo nočno v **Prešernovem gledališču** Kranj uprizorili črno farso **Mama enega od osrednjih sodobnih dramatikov** Florian Zellerja. Koprodukcijo z **Mestnim gledališčem Ptuj** režira **Ivica Buljan**.

Gregor Butala

Francoski pisatelj, dramatik in režiser **Florian Zeller** velja za eno trenutno najbolj »vročih« imen svetovnega gledališča, dobro znan je tudi na naših odrih, kjer je bilo v zadnjih sezonah uprizorjenih že več njegovih del; med njimi je na primer tudi drama *Oče* (postavljena pred tremi leti v celjskem gledališču), po kateri je avtor pozneje posnel tudi večkrat nagradjeni film z Anthonyjem Hopkinsom v naslovni vlogi, ki ga lahko prav v teh dneh gledamo v Kinodvoru, lani je v Mini teatru Eduard Miler zrežiral njegovo igro *Sin*. V **Prešernovem gledališču** Kranj bodo nočno v koprodukciji z **Mestnim gledališčem Ptuj** premierno uprizorili še zadnji preostali del Zellerjeve »družinske trilogije«, psihološko dramo *Mama*, ki jo režira **Ivica Buljan**.

»Zelo sem vesel, da je prav *Mama* prva premiera v mojem mandatu, kajti obeta se izvrstna predstava,« je ob prvi slovenski uprizoritvi mračne farse o bolečini in osamljenosti, s katerima se bori protagonistka te igre, razmišljal novi direktor **kranjskega gledališča Jure Novak**. »Gre za vrhunsko napisano besedilo, psihološko poglobljeno ter polno preobratov, ki premisleku mita o materinski ljubezni daje povsem drugo razsežnost,« pa razloge za njegovo uprizorjanje navede **Marinka Poštrak**, ki v predstavi sodeluje tudi kot

dramaturginja. »Zeller slogovno izpiljeno, s skopimi, tudi dvoumnimi stavki ter nenehnim spreminjanjem perspektiv izrekanja naslika razpadanje neke družine, posledično pa tudi duševnosti nekega posameznika, v tem primeru matere. Dokončno pa je pri odločitvi za uprizoritev pretehtalo dejstvo, da imamo v ansamblu igralko, **Darjo Reichman**, za katero se zdi, kot da ji je vloga pisana na kožo.«

Kot ugotavlja režiser Ivica Buljan, gre pri Zellerjevi trilogiji za svojevrsten pregled psiholoških težav sodobnega časa (*Oče* tematizira demenco, *Sin* depresijo, *Mama* pa sindrom »praznega gnezda«), pri čemer je ravno *Mama* od vseh treh dram najbolj zagonetna in najbolj »gledališka«. Čeravno se zdi dogajanje na prvi vtis gladko in sklenjeno, se namreč v njem postopno pojavlja vse več razpok, ki so pravzaprav tudi glavna poteza te igre. »Na neki točki

tako ne vemo več, ali je to, kar smo gledali, 'resnično' dogajanje ali zgolj fikcija, niz umislekov nekega lika – nekako podobno kot v filmih Davida Lyncha, kjer se realnost vse bolj meša z vzporednim svetom fantazije.« Skozi labirint odnosov in čustev tako gledalec resnično zgodbo sestavlja po koščkih, pri tem pa se mu vse globlje razpira materina stiska ...

Buljan dodaja, da je Zeller predstavnik tiste linije sodobnega dramskega gledališča, ki namesto angažiranih vsebin v središče znova postavlja igralca in vsakdanje teme – kot je to tudi samota neke ženske, ki je za svoj dom in otroka naredila vse, zdaj pa v svoji hiši ostane sama. ×

Na neki točki pravzaprav ne vemo več, ali je to, kar smo gledali, "resnično" dogajanje ali zgolj fikcija, niz umislekov nekega lika.

V predstavi *Mama*, ki jo je po drami Florian Zellerja zrežiral Ivica Buljan, nastopajo **Borut Veselko** (levo), **Darja Reichman** (desno), **Doroteja Nadrah** in **Blaž Setnikar**. ☉ Nada Žgank